

Každej  
jednou dojde na svoje dno  
prázdněj  
pocit uvnitř a žádný světlo  
chladnej  
déšť tě studí  
ty procházíš krizí  
snad tě někdo přidrží

Snad ti ruku dá,  
vezme kolem ramen,  
v náruči schová  
snad tam bude stát  
se záchranným lanem  
lásku svou ti dá déšť

Je to bláto, táto  
nestojí to za to  
ty mi lžeš  
věř  
každýmu je dáno,  
přej a bude přáno též  
běž  
další nový ráno,  
nevolej už mámo a běž  
tam kam budeš chtít,  
kde si najdeš ten svůj klid

Snad ti ruku dá,  
vezme kolem ramen,  
v náruči schová  
snad tam bude stát  
se záchranným lanem  
lásku svou ti dá déšť

Každej z nás  
se hájí svojí vírou,  
ale nikdo z nás  
vlastní vinou  
uteču pryč,  
do jinýho světa,  
kde už mně nebudou lhát  
chci jen tak ležet v trávě  
a spát  
bez lidí, bez tlaku,  
bez věty „musíš vstát“

Svědomí, to je jed,  
kterej do žil vleze hned  
jenom blázen nevěří,  
že mu kroky nikdo neměří  
Kdo z hrdosti nepřizná  
vlastní chyby  
ten žádnou hrdost nikdy  
nikdy neměl

Skočím

z mostu dolů do studenejch vln  
nechám  
svý tělo omýt a unášet dál  
někam  
vůbec nevím kam,  
hlavně ať tam nejsem sám  
spěchám  
na cestu, na tu už se neptám

Snad ti ruku dá,  
vezme kolem ramen,  
v náručí schová  
snad tam bude stát  
se záchranným lanem  
lásku svou ti dá déšť

Snad ti ruku dá,  
vezme kolem ramen,  
v náručí schová  
snad tam bude stát  
se záchranným lanem  
lásku svou ti dá...